

مرقد مطهر امام حسن عسکری(ع)، سامرا

شاگردی

می‌گویند امیر در کودکی وقتی غذای فرزندان قائم مقام را می‌آورد، در حجره درسشان می‌ایستاد و آنچه معلم به آن‌ها می‌آموخت را فرا می‌گرفت. روزی قائم مقام به آزمایش پسرانش آمد. هر چه از آن‌ها پرسیدند و ندانستند و امیر به جای آن‌ها جواب داد. قائم مقام پرسید تقدی تو کجا درس خوانده‌ای؟ امیر گفت وقتی غذای آقازاده‌ها را می‌آوردم، می‌شنیدم. قائم مقام ناعمی به او داد. امیر نگرفت و گریه کرد. قائم مقام گفت: پس چه می‌خواهی؟ امیر گفت: به معلم امر فرمایید درسی را که به آقازاده‌ها می‌دهد به من هم بیاموزد. قائم مقام قبول کرد و به معلم فرمود تا به او نیز بیاموزد.

تاج گذاری شاه جوان

به همت امیر کبیر اسباب حرکت شاه جوان از تبریز به تهران مهیا شد. و شاه جوان در سال ۱۲۶۴ قمری در سن ۱۷ سالگی تاج گذاری کرد و میرزا تقی خان با لقب صدر اعظم به منصب صدارت نائل آمد آن هم در حالی که میزآفخان نوری منتظر این پست بود.

خدمت گزار ایران

شهادت امیرکبیر / ۲۰ دی

من چهل سال است بعد از امیر خواستم از چوب آدم بتراشم نتوانستم.
(ناصرالدین شاه خطاب به مظفرالدین شاه)

درشت و تنوند با سیمایی گشاده، اهل ورزش و کشتی. همه کسانی که درباره وی نوشته‌اند، به «زیرکی و هوش فوق العاده و نیروی فکری اش» اشاره کرده‌اند. واتسون، نویسنده انگلیسی، درباره امیرکبیر می‌گوید: «در میان همه رجال اخیر مشرق زمین و زمامداران ایران، که نامشان ثبت تاریخ جدید است، میرزا تقی خان امیرنظام بی‌همتاست» تمام وقت به گشودن مشکلات کشور دل می‌سپرد و خسته نمی‌شد. شاه که سراغ او را می‌گرفت، می‌گفت: «دیشب از بس که نشسته‌ام حالا ناخوش هستم، مشغولیات این غلام معلوم است. بیکار نمی‌نشینند».

وفات حضرت فاطمه معصومه(س) / ۲۰ دی ماه

دو زینب

فاطمه(س) بار دیگر نامه دعوت امام(ع) را می خواند. چقدر دل تنگ برادر شده است. اکنون یکسال از رفت. برادر به مرو می گذرد. فاطمه آهی از سر دلتانگی می کشد. گویا سال هاست برادر را ندیده است. اشکی را که از گوشه چشمانتش چکیده پاک می کند و آخرین نگاهش را از دروازه شهر می گیرد و به شوق دیدن برادر لبخندی بر لبانش می شکفده. فاطمه در این سفر تنها نیست. کاروانی از علویان و برادر و برادرزاده هایش هم همراه و هم سفر او شده اند.

هارون، فضل، جعفر، قاسم. کاروان به نزدیک شهر ساوه رسیده است، که سوارانی مسلح به کاروان حمله می کنند و برادران و برادرزادگان حضرت فاطمه معصومه(س) را به شهادت می رسانند.

حال دعبل می خواند: آرامش کجا، قرار و شکیب کجا؟
زینب در اسارت به آهنگ محزون و بربیده بربیده،
یا احمد می گوید؛ داغدار و زیر تیغ آفتاب؛ داغ
درداغ، داغ بر داغ! کدام شانه را تاب
صبوری است، کدام دل را تاب و قرار
که باد دو زینب کند، یکی در قتلگاه عاشورا
و باران متواتر تازیانه و زخم زنجیر و طعنه و
تمسخر و پایکوبی کوفه و شام، و دیگری در مقتل ساده و
رنج و عسرت هجران و نظاره ستاره ستاره افتاده بر خاک.

منبع: غریبان راگریبان می شناسند، محمد رضا سنتگری، نوید شیراز، ۱۳۹۲.

میلاد امام حسن عسکری (ع) / ۱۸ دی ماه

میرعرب شاه عجم

آنگاه ده نوبت سرآمد از ولایت
تا نوبت بعدی بکویند از برایت
تاقد کشی در باغ ایمان پا بگیری
بر منسد پاک امامت جا بگیری
رفتار و کردارت به زیبایی زباند
در خلق و خو ماننده‌ی جدت محمد (ص)
خوش خوی و زیبا و خوش‌اندام و به آیین
هم خسرو دانایی و هم خسرو دین
میرعرب، شاه عجم، اینت نسب‌ها
هم عسکری و هم زکی اینت لقب‌ها
این‌ها همه بیش‌اند و بیش از این تویی تو
دیباچه آن دفتر زرین تویی تو
تو آمدی کر طالعت مهدی برآید
تانتظار جمع مشتاقان سرآید
آه ای گل مقصود ما از بوستان
وی کوکب موعود ما از آسمانت
آه ای به بار ایزدی صدرالمجالس!
حسین منزوی

می تواند با آن پول هفت نفر معلم استخدم
کرده و دویست شاگرد تربیت کند. «بالاخره
شاه راضی شد. امیر دستور داد در جایی که قبل از
سریازخانه بود ساختمان دارالفنون را بسازند.
قرار شد معلم‌هایی از اتریش به ایران بیاورند با
قراردادی شش ساله حقوق سالی چهار هزار
تومان.

احداث کارخانه

امیر می گفت: «تا کی باید خارجی‌ها
تولید کنند و ما مصرف کنیم؟ تا کی باید
جنس وارد کنیم و به جایش سکه‌های
طلاب بدھیم؟» به او می گفتند: «آخر مانه
کارخانه داریم و نه استاد کار ماهر» امیر
می گفت: «مگر ما چلاقیم؟ هم کارخانه
می سازیم و هم استاد کار ماهر تربیت
می کنیم. با این کار هم برای مردم خودمان
شغل ایجاد می کنیم و هم زیر بار خارجی‌ها
نمی رویم.» به دستور امیر، دو کارخانه قند و
شکر سازی در خوزستان و مازندران ساخته
شد و دنبال آن کارخانه‌های دیگر.

انتشار و قایع اتفاقیه

اولین شماره نشریه وقایع اتفاقیه روز جمعه،
پنجم ربیع‌الثانی ۱۲۶۸ ه ق منتشر شد. در
سر مقاله این شماره، هدف از چاپ روزنامه،
انتشار اطلاع و آگاهی و دانایی و بینایی ذکر
شده است. این نشریه به صورت هفت‌نامه و
به شیوه چاپ سنگی منتشر می شد. قیمت
آن ده شاهی (نیم ریال) بود.

صنایع کوچک و خانگی

در یکی از شماره‌های روزنامه وقایع اتفاقیه
نوشته شده که قبل از صدارت امیر کبیر،
سردوشی‌های نظامیان را از اتریش وارد
می کردند. روزی یک سردوشی قشنگ و
جالب که به دست خانمی به نام خورشید
دوخته شده بود به نظر امیر رسید. آن را
پسندید و زن را خیلی تشویق کرد. امیر
دستور داد امتیاز تهیه سردوشی را برای
مدت پنج سال به او واگذار کنند و شاگردانی
در اختیارش بگذارند و برایش کارگاه و بزار
کار تهیه کرد.

دارالفنون

امیر طرح ساختن دارالفنون را با ناصرالدین شاه
در میان گذاشت. شاه با این طرح مخالف بود.
او می ترسید با مخالفت برخی ادمهای کهنه
پرست روبرو شود. می گفت: «ایرانی نمی تواند
مدرسه داشته باشد. ما اگر آدم تحقیل
کرده می خواهیم می توانیم دانشجو به خارج
بفرستیم.» امیر کبیر می گفت: به جای اینکه
دولت بیست نفر محصل به اروپا بفرستد،